nomen. a Gra dñi. Vl omnes salutāt vos ⁊ ego ex pte mea sic: vel ego subscribo istud quasi sub sigillo. b Ei autem. Quidā libri habēt: cui in fine/ibi: Cui honor ⁊c. Id ē sensus: sz lege pri⁹ fm q̄ nō ibi sit/cui/⁊ satis planū est. Ei aūt qui potēs ē: sit honor ⁊c. c Cōfirmare: ī gratia ⁊ bono ope. j. Pet. vlt. c. Ipse perficiet/cōfirmabit/solidabit/q̄: quia ipi gia ⁊ imperium ⁊c. d Iuxta euangelium meū/id est iuxta qd̄ prēdicaui vobis. e Et ꝓdicationez: id est fm prēdicationem christi: ⁊ in hoc ostēdit concordiam prēdicationis suę et prēdicatiōis christi. Euangelium dico ⁊ prēdicationem habitam/ f Secdm revelationē mysterij tacti: id est fm quod revelatū ē mihi de mysterio incarnationis tacitę. g Temporib⁹ eternis: id est a remotis temporibus: id ē qd̄ fuit occultū ab initio temporis. Nō enim antiquis patrib⁹ ad plenum fuit manifestum. Vel/Taciti: ab eternis tēporibus, id est ab eterno. h Ad nūc: mysterium. i Patefactū est per iesum christum: id ē a christo. k Per scripturas pphetarum: quas reseravit nob. l Secdm prēceptum: id est ordinationem. m Ad obeditionez fidei: propt hunc finem patefactum est/ vt gentes fidem habeant operantē per dilectionē. n Cogniti soli: licet tacitum sit hominibus. Ei/inquam soli deo/Qui potens ⁊c. sit honor et gria Vel secdm quod est ibi cui. Ei qui potēs ⁊c. soli deo sapienti sit honor ⁊ gria p iesuz christū. i. p ꝓdicationez ei⁹: et eo q̄ gessit in corpore. o Cui honor. Id ē sensus ē inusitat⁹ in nra lingua: ē vsus ē grecor sic loq̄. Et nota vt dic hic glo. Gria est clara cū laude lętitia. Ad ē aūt: Mysterij ętnis trib⁹ taciti/ꝓcordantiā habes Eph. iij. b. Mihi

a tus frater. Gratia domini nostri iesu christi cum omnibus
b vobis amē. Ei aūt qui potēs
c est vos cōfirmare iuxta eua
e gelium meū et prędicationem
f iesu christi fm revelationē my
g sterij tēporibus ęternis taci
h ti: quod nunc patefactum est
i per scripturas prophetarum
l fm pręceptum eterni dei ad
obeditionem fidei in cunctis
n gentibus cōgniti soli sapienti
o deo per iesum christū: cui honor et gloria in sęcula sęculorum: Amen.

Explicit epistola Pauli ad Romanos.

Incipit Prolog⁹ in epistolam ad Corinthios.

Epistola prima ad corinthios/multas causas/ diuersasq̄ complectitur. Quarum partem relatione fratrum cognouit apostolus. Partim ipsorum corinthiorum sūt litteris indicatę. Nonnullas vo pro officij sui cura aut ordinat aut emēdat: et varijs curationibus medetur/diuersa ifirmitate languētibus. Nam apud eos primū curatur dissensionis vitiū: qd̄ multi pseudo apostolorū intulerunt vnitatē scindētes ecclesię/vt proprij nominis/facerent sectatores: quod his exprobrat vbis apostol⁹. Hoc autem dico qd̄ vnusquisq̄ vestrum dicit: Ego quidem sum pauli: ego autem apollo: ego vo cephę: ego autem christi. Et ob hoc quidem horū se dicit facere nominū mentionem vt multo magis erubescant id se facere sub falsorum apostolorum nominibus: quod etiā si sub pauli ⁊ petri fieret nomine displiceret. Secunda causa eius inducitur: qui paternę oblitus reuerentię vxorem sibi nō erubuit facere de nouerca. Quod facinus licet fornicationē appellauerit apostolus: tamen ita condemnauit/ vt in vltionem facti auctorem talis operis diabolo iudicauerit deputandum: imposita iudiciorū et litium tertia quęstione. Quarto loco matrimoniorū iura tractant his. Quinto loco virginitatis cōsiliū velut e vicino coniungitur. Sexto loco de escarum licētia disputatur. Septimo atq̄ octauo loco de attondendo viris: ⁊ mulieribus velando capite: ac sacramētorū cōmunione p̄cipitur. Nono loco emulatio quę diuersitate donorū spiritualiū nascebat sub exemplo membrorum ⁊ corporis castigatur. Decimo resurrectiōis spes multis et argumentis et rationibus approbatur. Vltimo de colligendis ad necessitatem sanctorū nomine charitatis cura vel edificatio cultui imponit. Interserūt his pauca: quę aut vt quibusdam videtur: pēdent ex superiorib⁹: aut habent: licet proprias tamen paruulas actiones.

Explicit Prologus.

Incipit argumentum.

Corithij sūt achaici: ⁊ hi similit ab apostolo audierūt vbū vitatis ⁊ subuersi sūt multifarie a falsis aplis: Quidam a philosophię verbosa eloquentia: alij secta legis iudaicę inducti sunt. Nos reuocat apostolus ad veram fidem et euangelicam sapientiam: scribēs eis ab epheso per timotheum discipulum suum.

Explicit argumētū

aūt minimo sctorū data est gra in gētib⁹ illūinare oēs: q̄ sit dispēsatio sacramēti abscōditi a sęculis.

lis. Et Apoc. ij. e. Nomē habet qd̄ nēo scit nisi q̄ accipit. Et Matth. xj. d. Nēo nouit filiū nisi pat ⁊c. Glia in se. Cōtra dicit inferi⁹ Glo. i. clara est cū laude lętitia. Sz hic sumit glia p supma bitudīe fi p freqnti fama cum laude. Et legit alio mō. In ē tm differt q̄ istud p iesū christū prius determinabat li/patefactū: fm hāc lectionē li/sic/p eū in notuit/ipo attestāte Joh. xvij. a. Pater māifestaui nomē tuū hoib⁹. Nō pticipando ē gignēdo/ qz pr nō ē sapiēs sapia pticipata: nec sapia genita. Poti⁹ q̄ sit substātia filij p gignentē patrē: q̄ essentia filij generat a pre: q̄ diuina essētia generatur. Sol. sbstantia filij p gignētē patrē. i. filiⁿ habet eēntiā a pre. Oz substātia pris p genitū filiū. i. sit pri p genitū filiū. i. a filio Sz iterꝝ obijcit. Filiⁿ habet eēntiaz a pre: q̄ eēntia filij ē a pre/⁊ essentia filij est simplr eēntia: q̄ eēntia ē a pre Sol. Si ē ꝓcedat: eēntia filij ē a pre: ꝓceditur secdm qd̄ hic a pre determinat ē xbū ē ī cōpatione quā habet ad li/filiū: ñ in cōparatiōe quā habet ad li/eēntia Et iō non seqt: q̄ eēntia ē a pre: sed tm q̄ filiⁿ sit a pre. Nō fm accidētē vl pticipationē sapię accidētē q̄lit ⁊c. sapia accidēte qd̄ ē/qz essentia aię nō ē idē qd̄ sapia sua. Itē qz non ē aia sapiēs ab instāti suę creatiōis ē sapiēs sapia aficedēte sic margarita ē alba albedīe accidēte. Qz ⁊c ē pr ⁊ filius ⁊ spūsscūs. Apte ē ē ī illos q̄ hāc negāt: ē ꝓcedūt hāc: Pr ⁊ filiⁿ ⁊ spūsscūs sūt ⁊c: Dicūt em q̄ ⁊c ex pte suppositi sumit p aliq̄ psona: Sz dicendū: q̄ imo bñ tenet pro essentia. Deⁿ q̄ nec vnq̄ potuit eē isipiēs: nec vnq̄ potuit per gratiā: intellige deⁿ inquātū deus.

Expositio Glo.

(Explicit postilla dñi Hugonis cardinalis super eplam Pauli ad romanos.